

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **J.Š.**, zastoupeného F. Š., zmocněncem, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem v Ostravě, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného **o přestupku** ze dne 2. srpna 2013, č. j. MSK 97225/2013,

t a k t o :

I. **Výrok I.** rozhodnutí žalovaného ze dne 2. srpna 2013, č. j. MSK 97225/2013 **se z r u š u j e** a **v ě c** se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 3.000,- Kč do 60ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku proti majetku podle ust. § 50 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), kterého se dopustil tím, že dne 2. 2. 2013 v době okolo 15:45 hod. v prostorách prodejny Albert na ul. Záhumí č. p. 398 ve Frenštátě pod

Radhoštěm odcizil zboží (kuřecí krky) v hodnotě 20,80 Kč tím způsobem, že si tyto u regálu s masem nejprve vložil do košíku a později o kus dál u regálu s džusy strčil pod bundu do podpaží a následně, aniž by je zaplatil, s nimi prošel přes pokladnu, kde jej zastavili pracovníci ostrahy a vyzvali, aby s nimi odešel do zadní části prodejny, tedy úmyslně způsobil škodu na cizím majetku. Dále byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti veřejnému pořádku podle ust. 47 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, kterého se dopustil tím, že téhož dne o několik minut později v téže prodejně Albert, po příjezdu Městské policie a Policie ČR se snažil z prodejny utéct, přetlačoval se s policisty ve dveřích prodejny, kdy v tomto jednání pokračoval i po výzvě úřední osoby, aby svého protiprávního jednání zanechal, neustál ve snaze z prodejny utéct, strkal do strážníka Městské policie, nereagoval na výzvu úřední osoby k prokázání totožnosti, odmítl předložit občanský průkaz a následně kladl aktivní odpor při nasazování pout, kdy se snažil strážníku Městské policie vytrhnout a navzájem si spojoval ruce pod tělem tak, aby mu nemohly být přiloženy pouta, tedy neuposlechl výzvu úřední osoby při výkonu její pravomoci. A konečně byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle ust. § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, kterého se dopustil tím, že téhož dne okolo 16:00 hod. před služebnou PČR, na ulici Rožnovské č. p. 241 ve Frenštátě pod Radhoštěm, když spolu s policisty čekali na příjezd motorizované hlídky PČR s klíči od služebny, úmyslně kopl patou boty do pravého stehna strážníka Městské policie D. A., nar. X, čímž mu způsobil hematom, tedy narušil občanské soužití drobným ublížením na zdraví. Za tato jednání mu byla podle § 49 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. b) a podle ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o přestupcích uložena pokuta ve výši 3.000,- Kč. Dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1.000,- Kč.

[2] Správní orgán I. stupně, Městský úřad Frenštát pod Radhoštěm, odbor živností a přestupků, rozhodl dne 12. 6. 2013, č. j. OŽVP/10354/2013/rjan/spis 1158/2013 tak, že žalobce uznal vinným ze spáchání přestupků, jak je uvedeno v odstavci [1] tohoto rozsudku, za což mu byla uložena sankce uvedená rovněž v odstavci [1] tohoto rozhodnutí. Správní orgán I. stupně v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že z podkladů rozhodnutí, zejména z listinných důkazů a ze svědeckých výpovědí, správní orgán spolehlivě zjistil a má za nade vší pochybnost prokázáno, že J.Š. (žalobce) dne 2. 2. 2013 v dané prodejně Albert prošel pokladnou bez zaplacení, kladl aktivní odpor policii, neuposlechl výzvy úřední osoby a následně před služebnou PČR způsobil drobné ublížení na zdraví, čímž se dopustil porušení ustanovení zákona o přestupcích uvedených v odstavci [1] tohoto rozsudku.

[3] Žalovaný výrokem I. napadeného rozhodnutí zamítl odvolání a napadené rozhodnutí Městského úřadu Frenštát pod Radhoštěm ze dne 12. 6. 2013, č. j. OŽVP/10354/2013/rjan/spis 1158/2013 potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že neshledal v postupu správního orgánu I. stupně pochybení týkající se procesního dokazování, neshledal ani nedostatky, jež by odůvodňovaly zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a ani důvody pro vyslovení zmatečnosti, přičemž konstatuje, že vady, pro které by napadené rozhodnutí mělo být zrušeno, nebyly v odvolání nijak vymezeny.

Obsah žaloby

[4] Žalobce v žalobě, zbytečně komplikovaným a do jisté míry nepřehledným, leč dostatečným způsobem, formuloval dvě žalobní námitky: (i) prvá žalobní námitka je založena na skutečnosti, že žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal pouze blanketní odvolání a správní orgány jej nevyzvaly k jeho doplnění, resp. k odstranění vad podání, a žalovaný rozhodl pouze na základě blanketního odvolání, čímž došlo k porušení procesních práv žalobce; (ii) druhá námitka pak směřuje do otázky podjatosti úředních osob, které ve věci rozhodovaly.

Vyjádření žalovaného

[5] Žalovaný se k žalobě nevyjádřil.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[6] Dne 23. 4. 2013 vydal správní orgán I. stupně příkaz o uložení pokuty za předmětné přestupky, následně (po podaném odporu) žalobce předvolal k ústnímu jednání na 5. 6. 2013 (žalobci doručeno dne 9. 5. 2013, prostřednictvím zmocněnce do datové schránky). Součástí správního spisu je, mimo jiné, následující:

- rozhodnutí tajemníka Městského úřadu Frenštát pod Radhoštěm ze dne 5. 6. 2013 sp. zn. OTAJ/9806/2013/dsvob/spis o nevykloučení úředních osob;
- protokol o ústním jednání ze dne 5. 6. 2013 spolu s protokoly o výpovědích svědků;
- odvolání žalobce ze dne 28. 6. 2013, ze kterého bylo zjištěno, že se jim žalobce odvolává proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 12. 6. 2013, č. j. OŽVP/10354/2013/rjan/spis 1158/2013, navrhuje jeho zrušení a vrácení věci, přičemž jediné co žalobce k rozhodnutí uvedl je to, že jej považuje za nepřezkoumatelné pro zmatečnost;

[7] O odvolání bylo žalovaným rozhodnuto dne 2. 8. 2013, aniž byl žalobce vyzván k odstranění vad podání podle ust. § 37 odst. 3 ve spojení s ust. § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“ nebo „s. ř.“)

Právní úprava

[8] Podle § 37 odst. 3 správního řádu *nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.*

[9] Podle § 82 odst. 2 věta první správního řádu *musí mít odvolání náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.*

Právní posouzení věci samé

[10] Krajský soud po prostudování spisového materiálu správních orgánů dospěl k závěru, že první námitka žalobce je důvodná, přičemž toto porušení procesních předpisů mohlo mít za následek nesprávnost rozhodnutí ve věci samé. Žalobce napadl meritorní rozhodnutí správního orgánu I. stupně včasným odvoláním dne 28. 6. 2013, přičemž žalovaný ve věci rozhodl pouze na základě tohoto odvolání. Krajský soud na tomto místě připomíná ustálenou rozhodovací praxi soudů, která je prezentována např. rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009-53, ve kterém Nejvyšší správní soud dospěl k následujícímu závěru: „Vzhledem k tomu, že *odvolání je podáním ve smyslu § 37 správního řádu, a s ohledem na § 93 odst. 1 správního řádu, podle nějž se pro řízení o odvolání použijí obdobně ustanovení hlav I až IV, VI a VII druhé části správního řádu, je nutno uzavřít, že nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.*“ Krajský soud nevidí důvod se od těchto závěrů v dané věci odchýlovat. Odvolání žalobce neobsahuje náležitost podle § 82 odst. 2 s. ř., konkrétně v něm není uvedeno, v čem žalobce spatřuje rozpor s právními předpisy, pokud žalobce pouze obecně uvedl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je nepřezkoumatelné pro zmatečnost, pak tuto formulaci nelze považovat za projednatelný odvolací důvod a odvolání je nutno považovat za blanketní, přestože jej žalobce takto výslovně neoznačil (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 2. 11. 2011, č. j. 5 Ca 298/2008-52, výběr NSS 5641/2011). Vzhledem ke skutečnosti, že správní řád legálně nevynezuje termín „zmatečnost“, nelze v daném případě dovozovat, jaké konkrétní porušení právních předpisů ze strany správního orgánu I. stupně měl žalobce v odvolání na mysli, odvolací důvody pak zůstaly otevřené a zcela obecné, povinností správních orgánů proto bylo postupovat podle ust. § 37 odst. 3 s. ř. a pomoci žalobci (odvolateli) nedostatky odvolání odstranit nebo jej vyzvat k jejich odstranění a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu. Pokud správní orgány shora popsáním způsobem nepostupovaly, zatížily správní řízení vadou, která mohla mít za následek nezákonnost rozhodnutí žalovaného, přičemž tato vada nemohla být zhojena ani tím, že se žalovaný pokusil vypořádat se všemi námitkami, které žalobce v průběhu správního řízení namítal, neboť nelze vyloučit, že by žalobce v řádném odvolání nepředložil námitky žalovaným nepředpokládané a správní orgány mu tuto možnost upřely. Krajský soud uzavírá, že správní orgány omezily procesní práva žalobce tím, že jej nevyzvaly k odstranění vad blanketního odvolání a ani mu v jejich odstranění jinak nepomohly.

[11] Vzhledem ke shora popsané vadě správního řízení, pro které je nutno rozhodnutí žalovaného ve výroku I. zrušit, se již krajský soud nezabýval další námitkou žalobce.

[12] Postup správních orgánů uvedený v odstavci [10] tohoto rozsudku krajský soud hodnotí jako procesní vadu, pro kterou rozhodnutí žalovaného ve výroku I. zrušil v souladu s ust. § 78 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc mu vrátil dle ust. § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení. Soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

[13] V dalším řízení bude žalovaný postupovat v souladu s ust. § 37 odst. 3 s. ř., resp. pomůže žalobci odstranit vady odvolání nebo jej vyzve k jejich odstranění, přičemž mu k tomu poskytne přiměřenou lhůtu a v novém rozhodnutí se pak vypořádá se všemi odvolacími body, které žalobce v řádném odvolání případně uvede. Krajský soud připomíná, že správní orgány jsou vysloveným právním názorem v dalším řízení vázány podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s.

[14] V souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. byl žalovaný zavázán zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 3.000,- Kč představující zaplacený soudní poplatek z návrhu na zahájení řízení.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 7. prosince 2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně